

[Ministeren for europæiske markedsanliggender.]

topmøde. På den anden side er problemerne så påtrængende, at der må tages konkrete skridt med henblik på deres løsning så snart som muligt.

Det er i den danske debat blevet påpeget, at overvejelser af denne art er i modstrid med Romtraktatens målsætning, som bl. a. er stigende økonomisk vækst baseret på øget produktion og samhandel. Intet land i vor del af verden vil med kort varsel på egen hånd kunne slå bak og indrette sig på en mindre økonomisk vækst, selv om man skulle ønske det. Jeg tror ikke, at en mindre økonomisk vækst løser nogen problemer. Vore samfundsmæssige forpligtelser vil fortsat vokse og kræve en øget produktiv indsats. Opgaven må derfor være at styre denne på en sådan måde, at rovdrift på ressourcer, forurening og anden ødelæggelse af miljøet forhindres. Det er indlysende, at de problemer, som trænger sig på, bedst kan løses i et internationalt samarbejde. EF har et apparat med mange internationale sagkyndige og et politisk organ, Ministerrådet, som allerede i praksis har vist sig at kunne løse vanskelige problemer til fordel for alle medlemslandene. EF er derfor velegnet til at udforme en politik, som kan danne udgangspunkt for de internationale drøftelser, som med stigende styrke fremtræder som nødvendige. Kommissionens vicepræsident, hollænderen Siccò Mansholt, har, som jeg omtalte det før, for nylig fremlagt vidtgående forslag til alle disse problemers løsning, hvori det klart fremhæves, at morgendagens samfund ikke kan være indstillet på vækst alene, i hvert fald ikke på det materielle felt. Der foreslås et fælles forskningsprogram om miljøbeskyttelse.

Regeringen vil på det kommende møde arbejde for, at EF snarest går i gang med at opstille et program indeholdende konkrete forslag, som sikrer, at man kan komme i gang med de her nævnte spørgsmål i EF med det sigte at skabe et udgangspunkt for samarbejde med andre interesserede lande.

Man bør naturligvis ikke glemme samarbejdet om den mere „klassiske“ industripolitik. Det er af stigende betydning at opnå større ensartethed i erhvervslovgivningen, lettere adgang til industrielt samarbejde mellem virksomhederne i forskellige lande og at få fastlagt fælles standarder, f. eks. med

henblik på opfyldelse af sikkerhedshensyn og for at opnå lige adgang til offentlige myndigheders licitationer. Deltagelse i en sådan fælles politik vil give vore erhvervsvirksomheder de bedste muligheder for at følge med i udviklingen. Kun herved er det muligt at sikre acceptable vilkår for investeringer i produktudvikling og forskning.

Det må erkendes, at EFs teknologiske og videnskabelige samarbejde ikke hidtil har været nogen større succes. Her er derfor et område, hvor der er et stort, opdæmmet behov for samarbejde. Der er grund til at regne med, at ikke mindst England vil søge tilvejebragt en fordeling af de fælles finansierede opgaver, som lægger øget vægt på fællesfinansiering af industripolitisk samarbejde i forhold til landbrugspolitisk samarbejde. Et lille land som Danmark med begrænsede tekniske ressourcer vil have åbenbare fordele af et fællesfinansieret samarbejde også på det industrielle område.

Jeg skal dernæst gøre nogle bemærkninger om institutionerne i det fremtidige EF.

Et udvidet fællesskabs institutionelle problemer og i denne forbindelse organiseringen af det fremtidige samarbejde om udenrigspolitiske spørgsmål ventes at ville blive et vigtigt punkt i det fremtidige EF-samarbejde.

Regeringen indtager en fordomsfri holdning til de institutionelle problemer hvilende på det grundsynspunkt, at den institutionelle opbygning bør være et resultat af det praktiske samarbejdsbehov. Dannelsen af nye institutioner eller udvidelse af eksisterende institutioner og deres beføjelser må og kan ikke være et mål i sig selv, men kun et middel til løsning af vedtagne samarbejdsopgaver. I det omfang, udviklingen måtte kræve en styrkelse af institutionerne i Bruxelles, lægger vi særlig vægt på, at der sker en samtidig styrkelse af det europæiske parlaments kontrolfunktioner.

Vi vil i den kommende tid utvivlsomt blive stillet over for ønsker om at styrke de eksisterende institutioner, bl. a. ved at give dem kompetence til at drøfte forhold, som i dag ligger uden for traktaternes område, herunder udenrigspolitiske spørgsmål. Medens vi er åbne over for udvidelse af de nuværende institutioners beføjelser og eventuelt oprettelse af yderligere institutioner i det omfang, der er tale om samarbejdsopga-